UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Emtione rei suæ, & aliarum quarunda[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-97739

Visual Library

didit alienam, efficiatur aliquo modo rei venditæ dominus, fir-
metur venditio omnino, l cum vir, de vſur. l. ſi a Titio, de rei vin-
dic. l. cum mater, C. eo. Scribit Gellius lib. 11. c. 18. colonum, fun-
dum quem a domino conduxerat vendentem, furti nomine
3 condemnatum ¶ Si † tamen venditore ignorante rem alienam,
emtor ſciens prudenſque eam emerit, nullo modo experiri po-
terit aduerſus venditorem, quanti ſua interſit, nec melioratio-
num aut refectionis nomine, vt malæfidei poſſeſſor, l. cum quere-
batur, C. vnde vi, l. fina. §. emtor, comm. de lega. C. vide de his quæſtio-
nib. Fabia. de monte Sauino, in tracta. de emt. q. 4. niſi emtor ſtipula-
tione ſibi proſpexerit, d. l ſi fundum ſciens, C. de euict. Quod ſi v-
terque ſciens rem alienam contraxerit, venditor tenetur preti-
um reſtituere, ſecundum Bart. in l. continuus, §. cum quis, de verb.
obli. & in l. cum lex occurrit, de fideiuſſ. in P. ſecundum alios nequa-
quam: niſi is qui ſciens alienam emit, cautionem acceperit de e-
uictione, quo caſu purgata videtur mala fides, arg. d. l. ſi fundum,
de euict. C. a contrario ſenſu, Cynus in l. ſi fratres C. com. vtriuſ. iudicii,
C. vt in l quemadmodum. de agric. & cenſit. lib. 11. C. tit. 47. alioquin
minime. Quia inprimis, qui mercatur rem alienam, cuius ſcit
diſtractionem iure prohiberi, non emere ſe recte arbitratur, le-
ge contrahere prohibente, nullo exſiſtente contractu, l. non du-
bium, C. de legib. l. fi. C. de pact. proinde ſoluens ſcienter indebi-
tum, repetere non debet, l. 1. de condict. indeb. P. l. cuius per erro-
rem, de reg. iur. quia donaſſe videtur, l. Campanus, de oper. li. P. De-
inde cum vterque ſciat, rem alienam non eſſe in commercio il-
lorum, mutuo ſe decipere videntur, nec valet venditio, in l. do-
mum, 57. de contrah. emt. P. l. ſi in emtione, §. item ſi emtor, & ibi gl. eo.
P. & ita dolus dolo compenſabitur, d. l. ſeruus, & l. ſi duo, de dolo,
vterque male in eo verſatus in aliena re ſtatuendo, l. 1. C. de vſu-
ca. pro emto. Quare iniquum eſſet, emtorem ex ſua improbitate
conſequi actionem, l. itaque fullo, 12. de furt. in P. cum ſimil. ibi no.
& in pari cauſſa turpitudinis, melior eſt cauſſa poſſidentis, l. ſi ſer-
uum, § ſequitur de verbo. oblig. P. l. 3. & 4. de condict. ob tur. cauſ. in P.
cum ſimilib. ibi not. Neque aliter tertio loco quis agit ad repetiti-
onem pretii, quam ſi ignoranter deceptus fuerit, § fi. de contrah.
em. l. ſi in emtione, §. item ſi emtor, eod. tit. P. vt neque malæfidei poſ-
ſeſſor agat pro repetitione pretii, l. 1. de præſcrip. 30. vel 40. ann. C.
Cuius generis eſt qui rem ſciens alienam emit, d. l. cum quæreba-
tur c. h. de præſcrip. c. qui contra iura, de reg. iur. in ſex. arg. a contra-
rio ſenſu, l. a quolibet, 27. de contrah. emt. P. Hoc tamen nullum in-
commodum adferre poteſt domino rei. Quia nemo vendere
rem ſuam inuitus cogitur, l. nec emere, de iure delib. C. l. inuitum, &
l. dudum, C. de contrahen. emt. l inuitos, C. loca. l. ſicut ab initio, C. de
actio. l. nec ab initio, C. de nupt. cum liber quilibet ſit in rebus ſuis
pertractandis, l. nemo exterus, C. de iud. l. in re mandata, C. manda.
4 ¶ Obſeruandum autem, † dominum qui viderit rem ſuam ab a-
lio vendi, non repugnantem, conſentire videri, vt ſcribit Con-
ſtantinus Harmenopulus lib. 3. c. 3. vbi de tutore agit. Qui tacet,
non vtique conſentit: ſed tamen verum eſt, eum non negare, l.
qui tacet, 185. de reg. iu. l. item quæritur, §. qui impleto, loca. P. Et con-
ſenſiſſe videtur pater filii decurionatui, ſi præſens nominationi
eius non contradixit, l. 2. ad municipales lib. 50. P. tit. 1 facit l. qui-
dam, 12. de euictio. P. Quando videlicet potuit reclamare & ad-
uerſari venditioni non aliter, l. ſæpe conſtitutum, 63. §. cur autem de
re iud. P. Nam qui patitur, ſe præſente rem ſuam obligari, ſi non
reſtitit, videtur velle decipere ementem, ideo indignus qui rem
ſuam repetat, leg. ſi ſine voluntate, 5. ad ſenatuſconſult. Velleian. Cod.
5 leg. 2. ſi aliena res pigno. data eſt. ¶ Et † hæc quæ diximus maxime
locum habent in rebus immobilibus alienis venditis, in mobili-
bus autem quædam alia ſingularia quoq; locum habent: ſiqui
dem alienatio mobilium alterius, eo inuito, furtum conſtituit, l.
1. de vſucap pro emtor. lib. 7. C. tit. 26. ſi ſciat qui emit potiſſimum,
vnde nunquam horum fit vſucapio, in l. ſciens. pro emtore, C. § fur-
tiua, de vſuca. l. ſi liberam, C. quod cum eo, l. ſi ſeruum, & l. alienum, C.
de furtis l. 2. C. eod. de vſucap. pro dona. ti. 27. & qui ſciens rem alie-
nam vendidit, fur eſt, d. l. alienum C. de fur. l. ſi emtione, § item ſi em-
tor, de contrah em. l. 4. §. fi. de pig. action. P. & qui emit a fure, incidit
in criminis ſuſpicionem, l. ciuile, & l. inciuile, C. de fur. Quinimo
& placuit ementem res peculii, ab eo qui non habet eius libe-
ram adminiſtrationem, etiam furti actione teneri, d §. furtiuæ, &
l. interdum, §. ſi res, de furt. l. 1. C. de ſeruis furtiuis, & qui rem furti-
uam accipit a fure pignore, ſuſpectum quoque furti, l. ſi ſeruus
cuiuſdam, 13 de condict. indeb. contra tamen ſi ignoranter. ¶ Im-
6 probata, † & merito, conſuetudo noſtræ ciuitatis Tholoſæ qua
qui emiſſet a fure in loco publico, & palam, non tenebatur do-
mino rei eam reſtituere, niſi reſtituto pretio. deciſion. capel. Tho-
loſan. 151. quod aduerſabatur iuris communis diſpoſitioni, l. 2.
C. de furtis, & ibi Ioan. Faber, Hoſtienſ. in Summa tit. de pœniten. &
remiſſio. §. fin. verſ. quid ſi quis emat rem furtiuam, facit l. ſi ſeruus, de
condict. indeb. Ceterum quæſtio illa, num is apud quem res alie-
na, vel furtiua reperta eſt, qui dicit ſe ab alio comparaſſe, furti di-
catur eſſe particeps, diſtinctionem accipit ab Aufrerio, q. 151.
Tholoſa. an is improbæ famæ ſit: apud quem enim res inuenitur
furtiua, niſi venditorem demonſtrauerit, fur præſumitur, l. ciui-
le, C. de furt. Bald. in l. fi. C. de heredib. inſtituen. Contra ſi is fuerit
bonæ & hilaris famæ, l. non omnes, §. fi. de re mili. P. Suſpectus quo-
que & is, qui conſueuit res furtiuas emere, ſi clam emit, ſi modi-
co pretio, Barth. in l. inciuile, C. de furt. non etiam, ſi palam & iu-
ſto pretio, Imol. in d. l. fi. de hered. inſtituen. Albert. de Roſa in d. l. in-
ciuile Albericus autem ſcribit ob rem alienam etiam inuentam,
abſconditã apud aliquem, licet ea perſona alias conſueta fuerit
furari: non tamen inde colligi poſſe neceſſario, probationẽ eſſe
ſufficientem furti, ad ſubeundam condemnationem: ſufficere
tamen ad torturam, ſi malæ famæ is alias ſit, & vitæ culpabilis,
nec oſtendat a quo emerit, Barth. in l. fi. de quæſtion.

De Emtione rei ſuæ, & aliarum quarundam.
Cap. II.

1 *Emtio rei ſuæ non valet.*
2 *Ciuitates non debent ruinis ædificiorum deformari.*
Ædificiorum ciuitatis res vendi quæ non poſſint, eod.
3 *& ſeq. Vendi res quæ non poſſint.*
4 *Acquiſitio prædiorum certo modo limitata.*
Stolonis lex, & Licinia de agris comparandis, eod.
Lege ſua damnatus Stolo, eod.
5 *Feudi quomodo permiſſa venditio.*
6 *Emphiteoticariæ rei quomodo permiſſa venditio.*
Laudimium quid, eod.
Prælationis ius, domino vendente cliente emponemata, quando competit, eod.
7 *Iuriſdictiones an recte vendantur.*
8 *Piſces ſquamoſi ne venderentur lex.*
Pollinctura cœna quæ.
Seruos vendere non licebat, vt ad beſtias depugnarent, eodem.

EMtio eius, † qui rem ſuam ſiue ſcienter ſiue ignoranter emit, 1
non valet, l. ſuæ rei, 16. & l. ſi emtione, §. rei ſuæ, de contrah. emt. P.
l. ſeruum, C. eod. ti. l. ſeruum, de condict. indeb. P. l. debitor, de pignor.
act. P. niſi ratione partis ſociorum, l. ſi fundum, qui ex parte manda.
P. l. ſi communis, 18. de act. emt. P. vel vſusfructus qui alterius eſt, d.
l. ſuæ rei, & niſi in eum caſum, vel tempus aut conditionem con-
feratur emtio, quibus res eſſe ſua deſierit, l. nemo rem ſuam in v-
traque, & l. ſi rem meam. de verb. oblig. l. cetera, de lega. 1. l. exiſtimo,
de contrahen. emt. Alioquin quod ſemel meum eſt, amplius me-
um fieri non poteſt, §. ſic itaque diſcretis, de actio. l. in bello. §. ſi quis
ſeruum, de captiuis, P. Neque dominium ad nos niſi ex vna cauſ-
ſa pertinere poteſt, leg non vt ex pluribus, de reg. iur. l. 3. §. ex pluri-
bus, de acquir. poſſ. P. Vnde notat Angelus, eum qui ſcienter rem
ſuam emit, vel conducit, videri iuri ſuo renuntiare, & tenere
contractum, pretiumque ſoluendo ſcienter indebitum, non
poſſe repeti l. 1. de condi. indeb. contra ſi ignoranter.
¶ Per † ſenatuſconſultum factum Auiola & Panſa coſſ. pro- 2
hibentur venditiones rerum, quæ ædificiis ciuitatum adhærent,
quibus ſublatis corruunt domus, vel deformatur vrbis aſpectus,
pœna dupli pretii impoſita, leg cetera, 43. in princip. de legat. 1. l. ſe-
natus, 52. de contrahend. emt. Cautum & edicto Veſpaſiani, ne ne-
gotiationis cauſſa ædificia demoliri liceret, non marmora diſtra-
here & transferre, l 2. de ædifi. priuat lib. 8. C. tit. 10. idipſum proba-
tur l. fin. ne quid in loc. publi. P. l. 2. §. ſi quis, l. neminem, eod. titu. l. præ-
tor, § hoc interdictum, de damno. infect. P.
¶ Prohibentur † etiam vendi mala venena, in l. quod ſæpe, §. 3
venenum, de contrahen. em. P. libri improbatæ ſcientiæ & lectio-
nis l. cetera famil erciſcund. P. purpuratæ veſtes alii quam princi-
pi, l. fi. de veſti. holobar. li 11. C. tit. 8. l. 1. quæ res vendi non poſſ. libr. 4. C.
tit. 40. ne vinum oleumve barbaris, l. 1. quæ res exportari non de-
bent. libr. 4. C tit. 41. ne arma hoſtibus l. 2. C. eo. quæ res expor. neq. &
nouella 85. diſtrahantur: ne frumentum publici canonis, niſi in
locis deſtinatis, l. 3. C. eo. quæ res vend non poſſ. ¶ Sancit † lege Baſi- 4
lius Iunior Porphirogeneta, Cæſar Orientis, ne prædiis acquiren-
dis diuites incumberent, modumque illis impoſuit. Quod & a

Conſtantino auo eius, & ab eius ſocero Romano cautum, *lib. 1.*
iuris Orientalis, conſtitutione 3. περὶ χωρείων τῶν δυνατῶν. Et Romæ
lege Stolonis prohibitum, ne ciuis Romanus vltra quingenta
iugera agri compararet. Fuit enim lex Licinia ea quoque dicta, a
C. Licinio tribuno ple. qui eius auctor fertur poſt exactos reges,
anno 365. *Varro, libr. 1. de re ruſti. cap. 2.* Definitus etiam eadem
lege fertur ſeruorum & liberorum numerus, per quos ea iugera
cuſtodirentur. De numero tamen iugerum Plinius Iunior diſſi-
det, *Plin. libr. de viris illuſtrib. dum de Stolone agit.* Nec ita multo
poſt Stolo ipſe lege ſua damnatus eſt, quod mille iugerum agri
5 cum filio poſſideret. ¶ Sunt † ſingulis regnis, & prouinciis, & ci-
uitatibus impoſiti modi certi vendendarum rerum, quos tranſ-
gredi impune non licet, & quibus non obſeruatis, irritæ vendi-
tiones ſunt, de quibus latius agere faſtidioſum eſſet. Sunt etiam
& iure ciuili venditiones quædam, quæ quidem abſolutæ non
prohibentur, ſed quæ non niſi certa forma permittuntur:
veluti iure feudorum, non poteſt feudum a cliente vendi, ſine
auctoritate domini patroni, *§. 1. de controuerſ. feud. inter domi. &*
emtorem, §. Imperialem, & §. callidis, de prohibita feud. alie. per Lo-
thar. in vſibus feud. niſi inter agnatos. *§. 1. de alien. feudi paterni, in*
vſibus feudor. qua de re nos proprio loco in rebus cum de feudo
agimus, tractamus. Ex generali tamen Galliarum conſuetudine
feudalia redacta ſunt ad formam, & naturam patrimonialium,
quod pertinet ad ius ſucceſſionis particularis & vniuerſalis, pau-
cis exceptis, *Ioannes Faber, in procemio Inſtitut. Iacob. de Bello Viſu,*
ti. in quibus cauſsis feudum amittat. in praxi, Guido Papæ. deciſio. 59.
& 297. Petrus Iacob. in praxi, titulo, de conditione ex lege, Imperia-
6 *lem, §. callidis.* ¶ Iure † quoque ciuili emphyteota non poteſt
vendere ἐμπονήματα ſua, id eſt, meliorationes, ſeu prædium cli-
entelare, niſi conſulto domino, & denuntiatione ei prius facta,
vt vel emat, vel aliis emere permittat, & alterutrum eligat intra
duos menſes: quibus elapſis ſoluta quinquageſima parte pretii
venditionis, iure cliens libere vendit, *l. fin. de iure emphyt.* vocant
hanc quinquageſimam, laudimium, quod quamuis iure ciuili
50. pars pretii ſit, tamen hodie ſecundum conſuetudinem loco-
rum, vel ex lege traditionis exigitur, prælationis iure tantum lo-
cum habente, ſi ſibi dominus clientelaris, non ſi pro alio quan-
tumuis amico retinere velit, nomine ſuo fucum faciens *l. fi. §. ſed*
nec hac occaſione, de iure emph. & ita iudicatum, *Guido Papæ. quæ-*
ſtione 411. vt nec prælatio, poſt laudimia probata & electa habet
7 locum. *dict. quæſt. 411.* ¶ Iuriſdictiones † propria natura quoque,
nec vendi nec emi poſſunt. Quia perſonæ, in quas exercentur, li-
beræ, æſtimationem nullam ſubeunt, *leg. liber homo, ad legem A-*
quiliam: & cum omnis iuriſdictio, & magiſtratus, a lege, vel a
principis manu pendeat, *leg. 2. § nouiſſime, de origine iur. leg. 1. ad le-*
gem Iuliam, de ambitu, non auſim aſſerere honeſtum eſſe, ſi non
dicam iniuſtum, hoc munus iudicandi publicum, *in l. quippe, de*
iudic. l. fin. §. iudicandi, de muner. & honor. & diuinum, a quo iudi-
ces Dii, mercatoribus & propolis pretio diſtrahere, quibus oc-
caſio delinquendi porrigitur, vt, dum ea quæ emerint, carius di-
ſtrahere & vendere lucri cauſſa, & damni reſarciendi, quod ex
emtione paſſi ſunt, conantur, promiſcue aliena a boni iudicis
officio, & indigna dictu amoliuntur, & ſedem iuſtitiæ ſordibus
polluunt, in magnum dedecus eius, qui clauum iſtis committit,
atque in perniciem totius populi. Sed cum res ipſa ſatis de ſe lo-
quatur, omittamus iſtam iuſtiſſimam, & alibi a nobis relatam,
querelam, quæ tandiu deſpectui erit, quandiu pecunia oculos
principum & aures faſcinauerit. Iam enim receptum eſt conſue-
tudine, vt dicunt, Galliæ iuriſdictiones reductas ad rem & natu-
ram patrimonii, vt & feuda: & exemplo aliarum rerum a priua-
tis emi & vendi, *Petrus Iacobi, titul. de ſucceſſ. feud. & de cauſſis ex*
quib. iure feudum amit. Rectius tamen Zoa Imperatrix Orientis,
cum ſorore Theodora conſorte, ſtatuit, ne magiſtratus vel prin-
cipatus venderentur, vt antea factitatum, *lib. 1. iuris Orientalis ex*
eius conſtitutionibus ex Cedreno, titulo, περὶ τοῦ ἀπειάτως τὰς ἀρχὰς
γίνεσθαι, id eſt, de non vendendis magiſtratibus, ſicut & Alexander
Seuerus Imperator, honorem iuris & gladii nunquam vendidit,
dicens: *Neceſſe eſſe vt qui emit, vendat: & ego non patiar mercatores*
poteſtatum, quos ſi patiar, damnare non poſſum: erubeſco enim punire
eum hominem qui emit & vendit, Ælius Lamprid. in vita Alexan.
8 *Seueri.* ¶ Fertur † Numæ edictum, ne piſces qui ſquamoſi eme-
rentur, ad pollinctum emere fas foret, ſcilicet ne nimis magno
in funeralibus cœnis mercarentur obſonia: quam cœnam pol-
linctuaram dixere: in qua etſi nihil deeſſet, omniaq; affatim ſup-
peterent, lætari tamen minime decebat, *Alex. ab Alexan. Genial.*
dier. li. 3. c. 7. Martianus etiã reſpondit dominos ſeruos ſuos, quã-
tumuis crimino ſos, ea lege vt cum beſtiis depugnent, *l. domini,*
42. de contrahen. em. in P. vendere non poſſe. Rei litigioſæ quoq;
odioſa venditio eſt & improbata, *l. cenſemus, de litigioſ. C. vide de*
ea venditione, Guid. Pap. q. 337. Bar. in l. quod ſæpe, §. ſi quis amico, de
contrahen. em. P. Petrum Iacob. in tit. de re litig.

De Pretio. Cap. 12.

1 *Pretium pro ſubſtantia in emtione.*
2 *Pretii nomen & generaliter æſtimatio eſt, & proprie emtionem indicat.*
3 *Pretium in pecunia conſiſtit numerata in emtione.*
Emtionis & permutationis differentia, & ſimilitudines, eod.
4 *Pretium in emtione quid faciat.*
Emtionis & locationis differentia, eod.
5 *Fidem haberi de pretio quid eſt.*
6 *Emtio quando transferat dominium.*
7 *Procurator vendens, an poſſit habere fidem de pretio.*

IAm dictum eſt de rebus, † quæ ex parte venditoris in emtio- 1
nem veniunt, pro merce: dicendum nunc de pretio, quod ac-
cedit loco rei, *l. ſi & rem, de petit. hered. l. quia pretio, de vſufruct.*
veluti per contributionem, ex parte emtoris, ad æqualitatem
materiæ conſtituendam, *l. 1. de contrah. em. P.* Sine pretii itaque
conuentione, emtio non poterit conſiſtere, *l. 2. §. ſine pretio, & l.*
in venditionib. de contrah. em. in P. §. pretium autem, eo. ap. Iuſtin. l.
emti. C. eod. titul. §. 1. de locat. & conduct. eſtque imaginaria, & nulla
venditio, quæ pretium non habet, *l. nuda, 55. de contrahen. emtio.*
P. Et proprium ſymbolum emtionis, pretium, vt Iulius Pollux
inter eius ſynonyma annumeret, argento commutare, pecunia
amittere, *Iulius Pollux, libr. 3. Onomaſtic. cap. 36.* ita proprie em-
tionem pretium arguit, *l. 3. de prædiis curialib. libr. 10. C. l. pretium,*
de reſcindend. vendition. Latius tamen vſurpata acceptione no-
minis pretii, eo omnem æſtimationem contineri placet, *vt apud*
Paul. in l. cum emtor, 38. §. final. de damn. infect. P. & in l. in ſumma,
§. inſtrumento, de condiction. indebit. P. & pro præmio apud Vlpia-
num *in l. lex Cornelia, 5. §. final. de iniur. in P.* pro mercede locatio-
nis, ſiue pro penſione, *l. & l. hæc diſtinctio, § cum fundus, l. quod ſi*
domus, & l. inſulam loca. P. pro pœna, vt quidam volunt, *l. vtrum,*
in fin. de petit. hered. P. Sed id metaphoricõs potius, vt & pro a-
lia qualibet æſtimatione, quæ pecunia fit. Omnia enim pecunia
æſtimari poſſe in dubium non venit, & ideo pecuniæ nomine
res alias contineri, *c. totum, 1. q. 3. l. 1. C. de conſtit. pecunia, l. pecuniæ*
verbum, 178. de verb. ſignif. P. Hic † tamen pretium dicitur nu- 2
mis facta æſtimatio, nec ſine numis facta emtio proprie dici-
tur, ex Neruę & Proculi ſententia, quę vt verior probatur a Pau-
lo Iuriſconſul. *in l. 1. §. ſed an ſine numis, de contrah. emtio.* Preti-
um in pecunia † numerata conſtitui debet, *gl. in l. naturalia, §. &* 3
cum do. de præſcri. ver. P. Barto. in l. quoties, de iure dot. textus in l.
emti. de contrahen. emtio. vel quæ numerari poſſit. Qua nota a
permutationis contractu, qui valde affinis eſt, *l. 2. C. de rerum per-*
muta. l. fin. eo. P. l. fi. ex quib. cau. in poſſeſſio. eat. lib. 42. P. tit. 4. emtio
diſtinguitur: cum in permutatione res pro re detur, at in emtio-
ne pretium pro re, *l. 1. de rerum permut. P. l. 1. § penul. de contrah.*
em. P. Et alio modo, quod emtio conſenſu fiat, *dicta l. 1. de contra-*
hen. em. P. vt poſtea, Deo fauente, dicetur, permutatio, rei tradi-
tione, *l. ex placito, de rerum permuta.* & in permutatione contra-
hentium vterque permutator: cum in emtione, alius emtor, a-
lius venditor ſit: in aliis fere pares. Nam vtraque conuentio eſt
bonæ fidei, *l. actionum, de actio. 2. C. de rerum permuta.* Ex vtraque
vſucapiendi paratur cauſſa, *l. 1. de rerum permuta. C.* Ex vtraque e-
uictio, *l. 1. de rerum permu. C.* redhibitio, *l. ſciendum, § penult. de æ-*
dilit. edict. quia in vtraque ſanitas promittitur, *l. 2. de rerum per-*
muta. & l. ex emto, § animalium, de actio. emt. P. Atque Plinius per-
mutationem emtionem dixit, *lib. 33. capit. 1.* his verbis: *Commer-*
cia victus gratia inuenta, alios coriis bonis, alios ferro, captiuiſque re-
bus emtitaſſe tradit Homerus, de quo & nos alibi, dum in crimini-
bus agitur de falſa moneta, & dum de charactere, materia & pon-
dere numi. Ex illa enim communi, & rerum commutatione,
qua inutilia vtilibus tantum permutabantur, nata permutatio
emtionis, electa materia quæ ex conſenſu fieret rerum æſtima-
tio, *d. l. 1. de rerum permuta. & l. 1. de contrah. em. P.* Sic enim Plato
2. de Legib. ἀγορὰ δὲ ἡμῖν καὶ νόμισμα καὶ ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται, id
eſt, *forum & pecunia erit commutationis cauſſa.* Et Ariſtoteli
5. Ethicorum, capit. 5. ὑπάλλαγμα τὸ νόμισμα, *ſubſidiaria com-*
mutatio nummus. ¶ Pretium, † in emtione, eſt æſtimatio 4
valo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN